

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Dubrovniku, po sutkinji Petroneli Jakobušić u pravnoj stvari tužitelja KONSTANTIN ZITINSKI KRAJINA, OIB 01066573280, Bosanka 47, 20207 Bosanka zastupanog po punomoćniku Bojan Lujak, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., OIB 26187994862, Ulica Vatroslava Jagića 33, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Zoran Vukić, radi Naknada štete – osiguranje, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 24. lipnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Bojana Lujaka i tužitelja osobno i zamjenika punomoćnika tuženika Marija Kaznačića, dana 24. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev podnesen 22. srpnja 2022. godine koji glasi:

" I Na ime naknade štete zbog gubitka zarade u razdoblju od 01. 04. 2014. do 30. 06. 2022. godine tuženik CROATIA osiguranje d.d. dužan je roku od 15 dana isplatiti tužitelju Konstantinu Zitinski Krajina OIB 01066573280 naknadu štete u ukupnom iznosu od 1.193.886,18 EUR plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja zajedno sa zateznom kamatom na pojedine godišnje iznose od:

- 78.730,38 € plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatom tekućim od 01.01.2015.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

- 109.023,84 € plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatom tekućim od 01.01.2016.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

- 128.598,84 € plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2017.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

- 156.408,84 € plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2018.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.,

-137.643,84 € plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2019.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.,

- 149.163,84 EUR plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2020.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

- 180.843,84 EUR plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2021.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

- 172.527,84 EUR plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2022.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana,

- 87.474,33 EUR plativo u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja sa zateznim kamatama tekućim od 01.01.2023.g. pa do isplate, po stopi određenoj uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, u roku 15 dana.

II. Tuženik CROATIA osiguranje d.d. dužan je u roku od 15 dana tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu OIB 01066573280 isplatiti buduću kapitaliziranu rentu, a koja će biti određena vještačenjem."

II Odbija se eventualni tužbeni zahtjev podnesen 25. veljače 2023. godine godine koji glasi:

"I Na ime naknade štete zbog gubitka mirovine u razdoblju od 13.07.2015. do 30.6.2022.g. tuženik CROATIA osiguranje d.d. dužan je u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu OIB 0106657280 naknadu štete u ukupnom iznosu od 178.250,00 Eura zajedno sa zateznom kamatom u skladu s čl. 29. ZOO-a, na pojedine godišnje iznose od:

- 12.650,00 eura tekućom od 1.1.2016.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2017.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2018.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2019.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2020.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2021.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2022.g. pa do isplate,

te precizirani eventualni tužbeni zahtjev podnesen 30. lipnja 2023. godine koji glasi:

"Ukoliko sud utvrdi da bi tužitelj s danom 13. srpnja 2015. (dan kada je tužitelj navršio 70 godina) otišao u mirovinu, tužitelj ovim putem uređuje eventualni tužbeni zahtjev u odnosu na dio t. I tužbenog zahtjeva u dijelu koji se odnosi na razdoblje od 13.7.2015. do 30.06.2022.g. (kao glavnog tužbenog zahtjeva):

- I. Na ime naknade štete zbog gubitka mirovine u razdoblju od 13.7.2015. do 30.6.2023.g., kao i nadalje, i naknade povećanih troškova uvjeta života, liječenja i tuđe pomoći primjerenih prouzročenom mu oštećenju zdravlja, tuženik CROATIA osiguranje d.d. a. dužan je u roku od 15 dana od dana donošenja presude isplatiti tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu, OIB: 01066573280 ukupan iznos od 286.500,00 eura zajedno sa zateznom kamatom na pojedine iznose od:
 - a. 16.500 eura tekućom od 1.1.2016. pa do isplate,
 - b. 36.000 eura tekućom od 1.1.2017. pa do isplate,
 - c. 36.000 eura tekućom od 1.1.2018. pa do isplate,
 - d. 36.000 eura tekućom od 1.1.2019. pa do isplate,
 - e. 36.000 eura tekućom od 1.1.2020. pa do isplate,
 - f. 36.000 eura tekućom od 1.1.2021. pa do isplate,
 - g. 36.000 eura tekućom od 1.1.2022. pa do isplate,
 - h. 36.000 eura tekućom od 1.1.2023. pa do isplate
 - i. 36.000 eura tekućom od 1.1. svake iduće godine pa do isplate.

b. dužan je u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pa nadalje, isplaćivati tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu, OIB: 01066573280 mjesečnu rentu u iznosu od 3.000,00 eura."

riješio je

- I Prihvaća se preinaka tužbenog zahtjeva-postavljanje eventualnog tužbenog zahtjeva od 25. veljače 2023. godine kao i precizirani eventualni tužbeni zahtjev od 30. ožujka 2023. godine
- II Nalaže se tužitelju u roku 15 dana naknaditi tuženiku troškove ovog postupka od 107.750,00 eura.
- III Odbija se tuženikov zahtjev za naknadom troška od 72.225,00 eura kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio ovom sudu tužbu 22. srpnja 2022. godine u kojoj u bitnome navodi da mu je posljedicama ozljeda, koje je kao suputnik u osobnom vozilu zadobio u prometnoj nesreći 19. lipnja 1971. uništena karijera časnika u njemačkom brodarstvu, te je presudom Okružnog suda u Dubrovniku broj P.1/77-89 od 10. listopada 1977. osiguratelj pravomoćno obavezan isplaćivati mu rentu na ime naknade buduće štete zbog izgubljene zarade. Sukladno tome, u razdoblju do 1976. godine tužitelju je dosuđena naknada štete zbog gubitka zarade časnika na njemačkim brodu, dok je u razdoblju od 1976. do 1985. godine ostvario svoj zahtjev naknade štete na bazi zarada 1. časnika dubrovačkog brodarara "ATLANTSKA PLOVIDBA" pogrešno smatrajući da će time njegova šteta biti dovoljno naknađena. Stoga je nakon znatnog povećanja štete zbog uobičajenog napredovanja i drugih okolnosti, podnio 25. svibnja 1985. tužbu radi povišenja rente zbog gubitka zarade kapetana na njemačkom brodu. Nakon više ukinutih presuda i izmjena zakona o nadležnosti, predmet je ustupljen Općinskom sudu u Zagrebu, koji je međupresudom broj P-580/97 od 23. lipnja 1997. utvrdio osnovanost tužiteljevog zahtjeva naknade štete i kapitalizirane rente zbog gubitka zarade kapetana na njemačkom brodu u (preračunatom) iznosu od oko 3,3 milijuna eura (list 121.-131. priloga). No tužitelj je izvansudskom nagodbom od 15. veljače 1999. pristao na naknadu u iznosu od oko 918.000,00 €. Međutim, navedenom nagodbom se nije odlučilo o iznosu naknade tada nepoznatih iznosa buduće štete, koju je tuženik dužan naknaditi temeljem osiguranja od AO. Naime, tuženik nije uspješno otklonio tu obvezu ugovaranjem gubitka tužiteljevog prava na sudsku zaštitu, jer ne može nagodbom uređivati odnose suprotno Ustavu i načelu savjesnog i poštenog naknađivanja štete za koju je odgovoran temeljem Ugovora o osiguranju. Stoga je odricanje od prava na sudsku zaštitu i prava na pošteno ispunjavanje Ugovora o osiguranju iz članka 6. izvansudske nagodbe bez pravnog učinka to jest ništavo. Tužitelj dakle prvenstveno smatra, a kao što je obrazloženo prethodno, da se izvansudskom nagodbom nije odlučilo o njegovom zahtjevu naknade štete koju potražuje ovim tužbenim zahtjevom imajući u vidu da je legitimno očekivanje ekvivalentnosti i pravičnosti naknađivanja buduće štete zajamčeno prisilnim odredbama čl. 133., 190. i 196. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99; dalje – ZOO). Isto potvrđuje i pravno mišljenje PFZG broj: 04-313/02 od 20. svibnja 2002. (list 141. priloga), kao i odluka VSRH Rev-2825/1991 od 17. prosinca 1992. (list 139. i 140. priloga). Stoga suvišno ističe da je Općinski sud u Dubrovniku presudom br. P.307/97 od 12. 03. 1999. odbio je tuženikov zahtjev ukidanja obveze isplate rente (list 137. priloga) kao i zakonske posljedice okolnosti da tuženik nije izvršio isplatu iznosa od 100.000 DEM, jer je u konkretnom slučaju najvažnija okolnost da, uračunavajući prvo troškove i kamate (čl. 313. ZOO), tuženik nije naknadio ni najmanji dio tužiteljeve štete u razdoblju od 5. ožujka 2014. nadalje. Naime, iznos od 869.196 € po nagodbi isplaćen na ime naknade štete i troškova tužitelju bi naknadio tek troškove uvjeta života i liječenja u razdoblju od trenutka kad je tužitelj stradao pa do statističke dobi doživljenja (oko 1.200 €/mj. * 720 mj. ≈ 869.196. €) da mu nije bio oduzet troškovima parnice (koji prema OT iznose 1.155.000,00 €) i obvezom plaćanja osigurateljnih troškova, koji s kamatom

iznose oko 300.000 €. Prema tome, ako se uz te troškove uračunaju i kamate, proizlazi da je istima ne samo apsorbirana tuženikova isplata, već da ta isplata ni približno ne naknađuje troškove i kamate. S druge strane, na temelju mogućnosti tužiteljevog napredovanja na radno mjesto za koje je bio kvalificiran, vještačenjem od 20. 01. 2014. je utvrđeno da njegova šteta zbog gubitka zarade kapetana na njemačkom brodu SBG šifre 7510 u razdoblju od 25. svibnja 1985. do 31. prosinca 2013. iznosi 3.734.052,76 € i da kamate iznose 3.348.580 € (list 79 i 80 priloga). Stoga je tužitelj očekivao usvajanje tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.359.053,26 €. No, Općinski građanski sud u Zagrebu je presudom br. P-580/97 od 5. ožujka 2014. tužbu odbio, a zatim je tu presudu potvrdio žalbeni sud presudom broj 25 GŽ-4865/14-2 od 14. listopada 2014., revizijski sud presudom Rev-x 539/2015-10 od 13. ožujka 2019. i Ustavni sud odlukom broj U-III-2019/2019 od 8. travnja 2021. Imajući u vidu da se radi o šteti zbog gubitka zarade, te s obzirom da je tužitelj stradao kao suputnik u osobnom vozilu, prisilne odredbe čl. 173. i 195. st. 2. ZOO-a nalažu smatrati da su posljedice ozljeda u prometnoj nesreći uzrok njegove štete zbog uništenja mogućnosti rada na radnom mjestu za koje je bio kvalificiran, odnosno uništenja mogućnosti uobičajenog razvijanja i napredovanja prosječnog časnika na poziciju kapetana broda bilo koje namjene, uključujući i ribarskog broda duge plovidbe, kao jednog od najnižeg stupnjeva napredovanja, osobito s obzirom da je uz nautičke imao i kvalifikaciju strojarskog inženjera jer je ukazivala na povećane mogućnosti razvijanja za složenije poslove na brodovima posebnih namjena. Ističe se da presumpcija uzroka štete zbog uništenja tih mogućnosti oslobađa tužitelja tereta dokazivanja izvjesnosti ostvarenja tih mogućnosti po normalnom tijeku zbivanja. No, u cilju pojednostavljenja postupka, tužitelj zahtijeva naknadu štete zbog gubitka zarade kapetana u njemačkom brodarstvu u približno 50% nižem iznosu, s obzirom da se petit tužbe temelji na zaradi 1. časnika na njemačkom ribarskom brodu SBG šifre 7520. U skladu s tim tužba se temelji na podacima njemačke službe za pomorce o ukupnim prosječnim mjesečnim zaradama 1. časnika šifre 7520 tijekom cijele godine, umanjenim za obvezne doprinose zaposlenika na ime socijalnog osiguranja, ali bez odbitka na ime poreza s obzirom na utvrđenje mogućnosti povrata uplaćenog godišnjeg poreza u cijelosti u slučaju pomorca koji nije njemački državljanin i ne boravi kao ni njegova obitelj na tlu Njemačke.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prvenstveno prigovor presuđene stvari i predlaže da sud bez daljnje rasprave odbaci tužbu sukladno čl. 333 ZPP-a. Tuženi ističe kako nije sporno da je presudom Okružnog suda u Dubrovniku oznake P-1/77 od 10.10.1977 osiguratelj bio u obvezi plaćati tužitelju rentu za izgubljenu zaradu. Isto tako nije sporno da je tužitelj pokrenuo parnicu za povišenje rente pred Općinskim sudom u Zagrebu oznake P-580/97 dok je tuženik pokrenuo parnicu radi ukidanja rente pred Općinskim sudom u Dubrovniku oznake P.307/97. Tijekom trajanja navedenih parničnih postupaka, stranke su, kako bi riješile međusobna sporna potraživanja, sklopile izvansudsku nagodbu dana 15.02.1999. temeljem koje je tuženik izvršio isplatu iznosa od 1.700.000 DEM na račun tužitelja i iznosa od 100.000,00 DEM na račun punomoćnika tužitelja. Nagodbom su se stranke obvezale povući tužbe i odreći se tužbenog zahtjeva odnosno potvrđuju da nemaju nikakvih daljnjih potraživanja i odriču se pokretanja bilo kakvog postupka radi ponovnog ili drugačijeg uređenja spornih pitanja. Nakon sklapanja nagodbe tužitelj je u predmetu oznake P-580/97 podneskom 26.02.199. povukao tužbu i odrekao se tužbenog zahtjeva da bi

podneskom od 19.04.1999. opozvao to povlačenje. Tužitelj je u navedenom postupku tražio da se proglasi ništavom izvansudska nagodba i to odredbe 4,5 i 6 iste u kojima tužitelj izjavljuje da je u cijelosti namiren i da se odriče tužbenog zahtjeva. Tužitelj je u navedenoj parnici postavio i daljnji zahtjev za izgublenu zaradu za period od 25.05.1985 do 31.12.2013. u iznosu od 2.263.600,00 EUR, te daljnju rentu od 01.01.2014. u mjesečnom iznosu od 10.000 EUR-a. Presudom od 05.03.2014. koja je potvrđena odlukom Županijskog suda u Zagrebu oznake GŽ 4865/14 od 14.10.2014 i odlukom Vrhovnog suda RH oznake Rev-x-539/15 od 13.03.2019. tužitelj je u cijelosti odbijen sa tužbenim zahtjevom. U navedenom predmetu tužitelj je tvrdio da mu pripada plaća kapetana broda u njemačkom brodarstvu, što je sud ocijenio neosnovanim. Dakle sud je pravomoćnom presudom već riješio pitanje valjanosti izvansudske nagodbe od 15.02.1999. , isplate po istoj , te je pravomoćno odlučeno o renti za izgublenu zaradu tužitelja od 1985. do 31.12.2013. i daljnje rente od 01.01.2014. uzimajući u obzir upravo iste okolnosti na koje se ovdje poziva tužitelj kao promijenjene okolnosti koje je sud imao na umu kada je utvrđivao rentu za izgublenu zaradu. Tužitelj podnio i ustavnu tužbu u navedenom predmetu. Ustavni sud u svojoj odluci navodi da su sudovi ocijenili kako nisu ispunjene pretpostavke prema kojima bi postojala obveza tužene na isplatu podnositelju kako je on zatražio u tužbi , te osobito nisu ocijenili osnovanost dijela tužbenog zahtjeva podnositelja kojom je zatražio utvrđenje ništavosti izvansudske nagode , a koje je obveze tužena po utvrđenju suda u cijelosti ispunila. Također izražena pravna shvaćanja zasnivaju se na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava, te nema nikakvih naznaka da bi u tom smislu presude bile arbitrarne ili očito nepravilne. Upravo suprotno navodu tužitelja pravomoćnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu oznake P-580/97 odlučeno je upravo o tužbenom zahtjevu koji se ovdje traži. Pravomoćna sudska odluka predstavlja temelj pravne sigurnosti. Takva odluka djeluje u interesu stranaka, kao i u javnom interesu, s obzirom da autoritativno i trajno uređuje odnose među strankama, omogućava im ostvarenje njihovih prava te sprječava donošenje suprotnih sudskih odluka u istoj pravnoj stvari. Praksa ustavnog suda: Ustavni sud napominje da glede instituta pravomoćnosti polazi i od općih stajališta o res iudicata koje je izrazio Europski sud za ljudska prava u predmetu Brletić protiv Hrvatske (presuda, 16. siječnja 2014.; zahtjev br. 42009/10) koja glase: "37. Sud ponavlja da pravo na pošteno suđenje prema članku 6. stavku 1. Konvencije, tumačeno u svjetlu načela vladavine prava i pravne sigurnosti, obuhvaća zahtjev da se presuda u slučajevima kada su sudovi zaključili pitanje s pravomoćnim učinkom ne bi trebala dovoditi u pitanje (vidjeti predmete Brumărescu protiv Rumunjske [VV], br. 28342/95, stavak 61., ESLJP 1999-VII i Kehaya i ostali protiv Bugarske, br. 47797/99 i 68698/01, stavak 61., 12. siječnja 2006.). Načelo res iudicata zahtijeva da nijedna stranka nema pravo tražiti reviziju pravomoćne i obvezujuće presude samo u svrhe odobravanja ponovnog suđenja i donošenja nove odluke u predmetu. Svaka se revizija ne bi trebala tretirati kao prikrivena žalba, a sama mogućnost postojanja dvaju viđenja o predmetu nije osnova za ponovno razmatranje (vidjeti predmet Esertas protiv Litve, br. 50208/06, stavak 21., 31. svibnja 2012.). 39. Razlog tome leži u činjenici da je načelo prema kojem je pravomoćna presuda res iudicata i rješava spor između stranaka s pravomoćnim učinkom temeljni element prava na pošteno suđenje koje jamči članak 6. Konvencije u građanskim pitanjima (vidjeti predmet Kehaya i ostali, prethodno navedeno, stavak 63.). Ustavni sud primjećuje da načelo res

iudicata(zabrane suđenja u pravnoj stvari o kojoj je već pravomoćno presuđeno) u hrvatskom parničnom procesnom pravu uređuje članak 333. ZPP-a te da je institut zabrane dvostruke litispendencije izražen u članku 194. stavku 3. ZPP-a (prethodno citiran u točki 4. obrazloženja ove odluke).“ Podredno tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te ističe kako se izmjena rente može tražiti samo ubuduće od utuženja Prema odredbi čl. 196. Zakona o obveznim odnosima (“Narodne novine”, br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 – ZOO), sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može je na zahtjev štetnika smanjiti ili ukinuti ako se znatnije promijene okolnosti, koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke. Ujedno tuženi ističe i prigovor zastare s obzirom da tužitelj potražuje siplatu rente od 01.04.2014. a tužba je sudu podnesena 2022. godine, dakle protekom roka od 3 godine od dospelosti najstarijeg nenaplaćenog potraživanja. Nadalje, tuženik ističe kako je tužitelj već 2014. imao 69. godina, pa bi po redovnom tijeku stvari bio u starosnoj mirovini, a nikako kapetan broda. Isto tako tuženi osporava stopu zatezne kamate koju tužitelj traži jer se ne radi o trgovačkom ugovoru već o naknadi štete. Zaključno, tuženik predlaže sudu da odbaci, odnosno podredno da odbije tužbeni zahtjevi u cijelosti te obveže tužitelja da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 15 dana.

3. Tužitelj u podnesku od 08. veljače 2023. se očitovao na odgovor na tužbu te u bitnome prigovara presuđene stvari i predlaže da sud bez daljnje rasprave odbaci tužbu sukladno čl. 333 ZPP-a. Ističe kako nije sporno da je presudom Okružnog suda u Dubrovniku oznake P-1/77 od 10.10.1977 osiguratelj bio u obvezi plaćati tužitelju rentu za izgublenu zaradu, te da je pokrenuo parnicu za povišenje rente pred Općinskim sudom u Zagrebu oznake P-580/97 dok je tuženik pokrenuo parnicu radi ukidanja rente pred Općinskim sudom u Dubrovniku oznake P-307/97. Navodi da su stranke tijekom trajanja navedenih parničnih postupaka kako bi riješile međusobna sporna potraživanja, sklopile izvansudsku nagodbu dana 15.02.1999. temeljem koje je tuženik izvršio tužitelju isplatu iznosa od 1.700.000 DEM na račun tužitelja i iznosa od 100.000,00 DEM na račun punomoćnika tužitelja. Navodi da su se nagodbom stranke obvezale povući tužbe i odreći se tužbenih zahtjeva odnosno potvrđuju da nemaju nikakvih daljnjih potraživanja i odriču se pokretanja bilo kakvog postupka radi ponovnog ili drugačijeg uređenja spornih pitanja. Nadalje navodi da je nakon sklapanja nagodbe tužitelj je u predmetu oznake P-580/97 podneskom 26.02.1999. povukao tužbu i odrekao se tužbenog zahtjeva da bi podneskom od 19.04.1999. opozvao to povlačenje. Tužitelj je u navedenom postupku tražio da se proglasi ništavom izvansudska nagodba i to odredbe 4,5 i 6 iste u kojima tužitelj izjavljuje da je u cijelosti namiren i da se odriče tužbenog zahtjeva. Tužitelj je u navedenoj parnici postavio i daljnji zahtjev za izgublenu zaradu za period od 25.05.1985 do 31.12.2013. u iznosu od 2.263.600,00 EUR, te daljnju rentu od 01.01.2014. u mjesečnom iznosu od 10.000 EUR-a. Presudom P-580/97 od 05.03.2014. koja je potvrđena odlukom Županijskog suda u Zagrebu oznake GŽ- 4865/14 od 14.10.2014 i odlukom Vrhovnog suda RH oznake Rev-x-539/15 od

13.03.2019. tužitelj je u cijelosti odbijen sa tužbenim zahtjevom. U navedenom predmetu tužitelj je tvrdio da mu pripada plaća kapetana broda u njemačkom brodarstvu, što je sud ocijenio neosnovanim, te je sud pravomoćnom presudom već riješio pitanje valjanosti izvansudske nagodbe od 15.02.1999., isplate po istoj, te je pravomoćno odlučeno o renti za izgublenu zaradu tužitelja od 1985. do 31.12.2013. i daljnje rente od 01.01.2014. uzimajući u obzir upravo iste okolnosti na koje se ovdje poziva tužitelj kao promijenjene okolnosti koje je sud imao na umu kada je utvrđivao rentu za izgublenu zaradu. presudom već riješio pitanje. Navodi i da je tužitelj podnio i ustavnu tužbu u navedenom predmetu. Ustavni sud u svojoj odluci navodi da su sudovi ocijenili kako nisu ispunjene pretpostavke prema kojima bi postojala obveza tužene na isplatu podnositelju kako je on zatražio u tužbi, te osobito nisu ocijenili osnovanost dijela tužbenog zahtjeva podnositelja kojom je zatražio utvrđenje ništavosti izvansudske nagode, a koje je obveze tužena po utvrđenju suda u cijelosti ispunila. Također izražena pravna shvaćanja zasnivaju se na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava, te nema nikakvih naznaka da bi u tom smislu presude bile arbitrarne ili očito nepravilne. Upravo suprotno navodu tužitelja pravomoćnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu oznake P-580/97 odlučeno je upravo o tužbenom zahtjevu koji se ovdje traži. Pravomoćna sudska odluka predstavlja temelj pravne sigurnosti. Takva odluka djeluje u interesu stranaka, kao i u javnom interesu, s obzirom da autoritativno i trajno uređuje odnose među strankama, omogućava im ostvarenje njihovih prava te sprječava donošenje suprotnih sudskih odluka u istoj pravnoj stvari. Podredno tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te ističe kako se izmjena rente može tražiti samo ubuduće od utuženja prema odredbi čl. 196.ZOO-a. Ističe prigovor zastare s obzirom da tužitelj potražuje isplatu rente od 01.04.2014. a tužba je sudu podnesena 2022. godine, dakle protekom roka od 3 godine od dospelosti najstarijeg nenaplaćenog potraživanja. Nadalje, ističe kako je tužitelj već 2014. imao 69. godina, pa bi po redovnom tijeku stvari bio u starosnoj mirovini, a nikako kapetan broda. Isto tako tuženi osporava stopu zatezne kamate koju tužitelj traži jer se ne radi o trgovačkom ugovoru već o naknadi štete. Predlaže sudu odbaciti, odnosno podredno odbiti tužbeni zahtjevi u cijelosti te obvezati tužitelja da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

4. Tužitelj u podnesku od 08. veljače 2023. smatra da prigovor zastare nije osnovan jer je tužbu podnio unutar petogodišnjeg zastarnog roka nakon pravomoćne presude P-580/97 od 05. ožujka 2014. U odnosu na prigovor isplate rente navodi da tužitelj ne traži isplatu rente za razdoblje od 05. ožujka 2014. do danas već naknadu ukupne štete zbog gubitka zarade nastale u proteklom razdoblju temeljem čl. 195 stavak 1 ZOO-a odnosno temeljem čl. 210 ZOO-a da mu tuženi ustupi ono što je na njegovu štetu uštedio ne isplatom pripadne naknade štete u tom razdoblju. U odnosu na prigovor gubitka zarade zbog umirovljenja navodi da bi umirovljenje po sili zakona isključilo pretpostavljeni uzrok štete zbog gubitka zarade a što u brodarstvu Njemačke nije slučaj. U odnosu na prigovor presuđene stvari navodi da sud u ovom postupku ne odlučuje ponovno o istome jer je prijašnja pravomoćna odluka donesena temeljem stanja u vrijeme dosuđenja dok se nova presuda donosi na temelju naknadno nastalih okolnosti. U odnosu na prigovor izvansudske nagodbe ističe da tužitelj ima pravo na adekvatnu naknadu buduće štete ako se pokaže da ugovoreni iznos štetu ni približno ne naknađuje te

da bi tuženik mogao uspješno sporiti osnovanost tužbe jedino dokazom da je osim troškova i kamata naknadio i pretežni dio tužiteljeve štete zbog gubitka zarade u razdoblju od 05. ožujka 2014. nadalje. Smatra da isplata iz 1999. ne pokriva čak ni tužitelju pričinjene troškova i pripadne kamate pa smatra da tom isplatom nije naknadio tužiteljevu štetu. Smatra da je tužitelj prouzročeni oštećenjem zdravlja uništenjem profesije i gubitkom zarade doveden u tešku situaciju u kojoj se neisplatom adekvatne odštete i nametanje obveze plaćanja neviđenih troškova oduzimaju sredstva za primjerene uvjete života, liječenja i tuđe pomoći te za uzrokovanje za život opasnog pogoršanja zdravlja umjesto u dovođenje imovinskog stanja kapetana ili prvog časnika na stranom brodu. Smatra da tuženik ekstremno dugoročnim i tvrdoglavim neispunjavanjem ugovora o osiguranju bespravno ugrožava život i zdravlje tužitelja.

5. Tuženik podneskom od 20. veljače 2023. u bitnome ponavlja da su nagodbom obje strane uzajamnim popuštanjem prekinule spor i odredile svoja prava i obveze te se tužitelj potpisom nagodbe odrekao svakog daljnjeg potraživanja prema tuženiku niti nakadno potraživati naknadu štete pozivajući se da mu nije bila poznata šteta koja je bila utužena u postupku radi čega smatra zahtjev za isplatu izgubljene zarade i kapitalizirane rente neosnovanom. Ustraje u prigvoru zastare jer je protekao rok od 5 godina, od štetnog događaja je proteklo preko 50 godina.

6. Tužitelj podneskom od 25. veljače 2023. postavlja eventualni tužbeni zahtjev (I.s.305-306) ukoliko sud zaključi da bi tužitelj s danom 13. srpnja 2015. (dan kada tužitelj navršava 70 godina) otišao u mirovinu, u odnosu na dio t. I. tužbenog zahtjeva u dijelu koji se odnosi na razdoblje od 13.07.2015. do 30. 06. 2022. (kao glavnog tužbenog zahtjeva):

I. Na ime naknade štete zbog gubitka mirovine u razdoblju od 13.07.2015. do 30.6.2022.g. tuženik CROATIA osiguranje d.d. dužan je u roku od 15 dana isplatiti tužitelju Konstantinu Zitinski Krajina OIB 0106657280 naknadu štete u ukupnom iznosu od 178.250,00 Eura zajedno sa zateznom kamatom u skladu s čl. 29. ZOO-a, na pojedine godišnje iznose od:

- 12.650,00 eura tekućom od 1.1.2016.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2017.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2018.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2019.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2020.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2021.g. pa do isplate,
- 27.600,00 eura tekućom od 1.1.2022.g. pa do isplate.

I u slučaju da sud zaključi da bi tužitelj s danom 13. srpnja 2015. otišao u mirovinu ustraje se u dijelu t. I. tužbenog zahtjeva za koji nije postavljen eventualni tužbeni zahtjev (za razdoblje od 01. 04. 2014. do 13.07.2015.), kao i t. II. i III. istog.

7. Tužitelj podneskom od 30. lipnja 2023. navodi da nije točno da je izvansudskom nagodbom prekinuta parnica P-580/97 je je sud prigvoru

stranaka u nastavku parnice odlučivao o značaju izvansudske nagodbe i zahtjevu za naknadu štete, kao i da je netočna navod da se odrekao budućeg potraživanja ili naknade štete i da tuženik neispunjenjem isplate iz toč. III nagodbe oslobađa tužitelja od odricanja. Istim podneskom (I.s.358-360) precizira eventualno uređeni tužbeni zahtjev: Ukoliko sud utvrdi da bi tužitelj s danom 13. srpnja 2015. (dan kada je tužitelj navršio 70 godina) otišao u mirovinu, tužitelj ovim putem uređuje eventualni tužbeni zahtjev u odnosu na dio t. I tužbenog zahtjeva u dijelu koji se odnosi na razdoblje od 13.7.2015. do 30.06.2022.g. (kao glavnog tužbenog zahtjeva): I. Na ime naknade štete zbog gubitka mirovine u razdoblju od 13.7.2015. do 30.6.2023.g., kao i nadalje, i naknade povećanih troškova uvjeta života, liječenja i tuđe pomoći primjerenih prouzročenom mu oštećenju zdravlja, tuženik CROATIA osiguranje d.d. a. dužan je u roku od 15 dana od dana donošenja presude isplatiti tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu, OIB: 01066573280 ukupan iznos od 286.500,00 eura zajedno sa zateznom kamatom na pojedine iznose od: a. 16.500 eura tekućom od 1.1.2016. pa do isplate, b. 36.000 eura tekućom od 1.1.2017. pa do isplate, c. 36.000 eura tekućom od 1.1.2018. pa do isplate, d. 36.000 eura tekućom od 1.1.2019. pa do isplate, e. 36.000 eura tekućom od 1.1.2020. pa do isplate, f. 36.000 eura tekućom od 1.1.2021. pa do isplate, g. 36.000 eura tekućom od 1.1.2022. pa do isplate, h. 36.000 eura tekućom od 1.1.2023. pa do isplate i. 36.000 eura tekućom od 1.1. svake iduće godine pa do isplate. b. dužan je u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pa nadalje, isplaćivati tužitelju Konstantinu Zitinski Krajinu, OIB: 01066573280 mjesečnu rentu u iznosu od 3.000,00 eura.

8. Sud je prihvatio predmetne preinaka tužbenog zahtjeva-postavljanje eventualnog tužbenog zahtjeva od 25. veljače 2023. godine kao i precizirani eventualni tužbeni zahtjev od 30. ožujka 2023. godine sukladno čl.190.st.3. ZPP-a iako im se tuženik protivio, budući da su bile podnesene do zaključenja prethodnog postupka i jer je isto bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, pa je odlučeno kao u toč. I izreke rješenja.
9. Tužitelj podneskom od 28. srpnja 2023. navodi da se ovom tužbom ne zahtijeva povećanje rente temeljem izmijenjenih okolnosti već naknadu stvarne štete nastale nakon prijašnje presude temeljem odredbi kojima se jamči naknađivanje stvarno nastale štete.
10. Tužitelj podneskom od 08. siječnja 2024. i podneskom od 13. lipnja 2024. u bitnome navodi da je tuženik odbio njegov zahtjev za naknadom neprijeporne štete mirnim putem podneskom od 09. travnja 2021. godine, da isplatom 869.200,00 eura nije naknadio štetu ni kamate ni troškove uvjeta života i liječenja primjerneog oštećenju zdravlja nego da su mu nametnuti troškovi 29. godišnje parnice umjesto da bude doveden u imovno stanje časnika ili kapetana u njemačkom brodarstvu da je doveden u stanje krajnjeg siromaštva pa s obzirom na životnu dob i narušeno zdravlje ima učinak ugrožavanja njegovog života, zdravlja i drugih temeljnih prava. Ukazuje na kažnjivost neispunjavanja naknade neprijeporne štete i predlaže provesti postupak mirenja.

11. Tuženik se podneskom od 29. studenog 2024 protivio upućivanju parničnih stranaka u postupak mirenja.
12. Tužitelj podneskom od 30. prosinca 2024. godine postavlja i novi zahtjev na ime točkom I. nankade štete zbog gubitka zarade prvog časnika SBG šifre 7520 u razdoblju od 01. ožujka 1999. do 31. prosinca 2024. iznos od 2.743.983,26 EUR s pripadajućim zateznim kamatama na godišnje iznose pa do isplate, točkom II. isplatiti buduću kapitaliziranu rentu koja će biti određena vještačenjem te troškove postupka te postavlja eventualno tužbeni zahtjev u odnosi na dio točke I. i točke II. tužbenog zahtjeva a koji se odnosi na razdoblje od 13. srpnja 2015. do 31. prosinca 2024. na ime naknade štete zbog gubitka mirovine i naknade troškova uvjeta života i liječenja primjerenih prouzročenom oštećenju zdravlja u razdoblju od 13. srpnja 2015. do 31. prosinca 2024. iznos od 395.500,00 EUR zajedno s pripadajućim zateznim kamatama godišnje pa do isplate, točkom II. na ime naknade štete zbog gubitka mirovine i naknade troškova uvjeta života i liječenja primjerenih prouzročenim oštećenjem zdravlja u razdoblju od 01. siječnja 2025. pa nadalje iznos od 3.500,00 EUR mjesečno, i u slučaju da sud zaključi da bi tužitelj s danom 13. srpnja 2015. morao otići u mirovinu ustraje u dijelu točke I. tužbenog zahtjeva za koji nije postavljen eventualni tužbeni zahtjev (za razdoblje od 01. travnja 2015. do 13. srpnja 2015.) kao i točki II. i III. Istog. Predlaže vještačenjem utvrditi iznos kamata i kapitalizirane rente prema navedenim tužbenim zahtjevima.
13. Tuženik se podneskom od 13. siječnja 2025. protivio preinaci tužbenog zahtjeva te ponavlja da su prema izvansudskoj nagodbi od 15. veljače 1999. sklopile nagodbu u cilju cjelovitog i konačnog rješenja svih međusobnih puitanja u svezi sa štetnim događajem od 19. lipnja 1971. te da je u nagodbi navedena svota isplaćena na ime svih potraživanja naknade neimovinske i imovinske štete kao i svih drugih troškova čime prestaje obveza tuženika na daljnji isplatu rente, te da su stranke izričito odrekle mogućnosti pokretanja bilo kakvog daljnjeg postupka ili zahtjeva za ponovnim ispitivanjem i promjenom uvjeta dogovorenih u nagodbi. Ustraje u prigovoru presuđene stvari.
14. Tužitelj podneskom od 01. travnja 2025. u bitnome ponavlja ranije navode da je ništavo odricanje prava buduće štete, da je zato i opozvao izjavu za odricanje tužbenog zahtjeva, da se ne radi o presuđenoj stvari jer da sud nije odbio zahtjev naknade štete zbog gubitka zarade prvog časnika u njemačkom pomorstvu niti je o tome odlučivao.
15. Tuženik podneskom od 16. svibnja 2025. u bitnome navodi da su se izvansudskom nagodbom obje strane izričito odrekle mogućnosti pokretanja postupka ili zahtjeva za ponovnim ispitivanjem ili promjenom uvjeta dogovorenih u nagodbi i naknade svake buduće štete.
16. Tužitelj podneskom od 29. rujna 2025. u bitnome ponavlja ranije navode.

17. Tužitelj podneskom od 01. listopada 2025. navodi da je neistinita tvrdnja da je izvansudskom nagodbom od 15. veljače 1999. isplatio ugovoreni iznos od 100.000,00 DEM u utanačenim devizama na utanačeni devizni račun te u smislu čl. 6 stavak 2 tužitelj nije bio dužan odreći se tužbenog zahtjeva.
18. Tuženik podneskom od 02. listopada 2025. u bitnome navodi da ustraje u prigvoru zastare jer je protekao opći zastarni rok od 5 godina a od štetnog događaja proteklo više od 10 godina. Ustraje u navodima presuđene stvari.
19. Tužitelj podneskom od 05. siječnja 2026. i 15. siječnja 2026. u bitnome navodi da su tužiteljevi troškovi života i liječenja primjereni oštećenju zdravlja otkad je stradao pa do danas i da iznose najmanje 500.000,00 EUR, da tužiteljevi odvjetnički troškovi iznose 1.155.000,00 EUR, predmet P-580/1997 te da je tužitelj obavezan na plaćanje tužiteljevih troškova u iznosu od 232.652,72 EUR. Smatra da tuženikova isplata iz 1999. nije pokrila ni sve tužitelju pričinjene troškove primjerenih uvjeta života, liječenja i sudskih postupaka u razdoblju od 1985. do danas.
20. Tužitelj podnescima od 12. ožujka 2026., 16. ožujka 2026. u bitnome ponavlja navode o neosnovanosti prigovora presuđene stvari te se poziva na sudsku praksu, o mjerodavnosti prava EU i za postupke koji su nastali prije ulaska Hrvatske u EU te da su sudovi dužni interpretirati nacionalno zakonodavstvo sukladno smislu i duhu prava EU osobitno u području obuhvaćenom sporazumom uključujući osiguiranje i zaštitu potroša.
21. Tužitelj podneskom od 24. ožujka 2026. upućuje prijedlog sudu za upućivanju prethodnog pitanja Sudu Europske unije.
22. Sud je saslušao tužitelja Konstantina Zitinskog Krajinu na ročištu od 24. ožujka 2026.
23. Iz iskaza tužitelja u bitnome proizlazi da je po izvansudskoj nagodbi od 15. veljače 1999. njemu isplaćeno 1.700.000,00 njemačkih maraka u kratkom roku, ali mu nije isplaćen iznos od 100.000,00 maraka kako je bilo utanačeno odnosno nije isplaćeno na devizni račun pravnog zastupnika dr. Ljubomira Valkovića odvjetnika iz Zagreba te njemu nije poznato je li izvršena ta uplata. Odgovara da od njega dr. Ljubomir Valković nije tražio nikakvu isplatu a nije mogao niti tražiti jer su imali ugovor po kojemu mu ne pripada nikakva naknada ako ne uspije ishoditi nagodbu kojom će biti isplaćeno najmanje 2.700.000,00 njemačkih maraka. Iskazuje da on nije povukao tužbu ni odrekao se tužbenog zahtjeva u predmetu P-580/97, međutim poznato mu je da je takav podnesak o povlačenju tužbe i odricanju tužbenog zahtjevu bez njegovog znanja i ovlaštenja predan u taj spis te kada je on to saznao on je taj podnesak opozvao. On je prema uvidu u spis i naznaci na koverti tvrdio da je taj podnesak podnio dr. Ljubomir Valković i to nakon što ga je prestao zastupati. Konačno prema uputi Županijskog suda postupak P-580/97 nije završio odricanjem tužbenog zahtjeva nego se nastavio voditi te se sud imao očitovati o značaju izvansudske nagodbe te je taj postupak završen 05. ožujka

2014. gdje je odbijen tužbeni zahtjev za naknadu štete i odbijen zahtjev za utvrđenje ništavnosti izvansudske nagodbe. On se na tu odluku žalio i žalba je odbijena iz razloga jer da zbog nedostataka njemačkog državljanstava nije mogao niti biti kapetan broda nego da je mogao biti prvi časnik te je konačno odbijen tužbeni zahtjev jer je sud morao postupati u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, a to je bio zahtjev prema zaradi kapetana njemačkog broda. Žalio se dalje i Vrhovnom sudu i Ustavnom sudu ali je sve u konačnici odbijeno, ali na način da sudovi nisu odgovorili na niti jedan prigovor. Podnio je zahtjev prema Sudu Europske unije, ali prema kazivanju njegove odvjetnice taj je zahtjev odbijen. Na upit suda odgovara da će on ubrzo napuniti 81 godinu i on ne ostvaruje nikakva mirovinska primanja ni u Hrvatskoj ni u Španjolskoj niti bilo kojoj drugoj zemlji. On je radio tri godine kao nastavnik tehničkih predmeta u Školi učenika u privredi u Dubrovniku ali je ostao bez tog posla kada su se uveli novi propisi te je trebalo upisati studij u Rijeci za što on tada nije imao novčanih sredstava. Formalno od tada više nije bio zaposlen, redovno se javljao na Zavod za zapošljavanje te mu je bilo otežano zapošljavanje i zbog ozljeđivanja odnosno zbog gubitka oka i udarca u glavu, imao je poteškoća u govoru i čitanju. Radi svega toga je bio spriječen tražiti neki drugi posao a riskirao je pogoršanje svoga zdravlja. Dobijao je rentu na ime izgubljene zarade iz čega se i financirao a i uz pomoć majke. Kasnije mu je pomagala supruga i njezina obitelj. 2014. je imao 68 godina. Navodi da u Njemačkoj nema ograničenja za odlazak u mirovinu sve dok je čovjek sposoban raditi. U Hrvatskoj koliko je njemu poznato postoji po zakonu utvrđeno vrijeme kada se mora ići u mirovinu, ali ne zna koja je dob točno u pitanju. U njegovom slučaju od 2014., a i ranije došlo je do promjene zbog oštećenja zdravlja i godina života. Došlo je do povećanja troškova zbog vođenja sudskih postupaka direktno i indirektno vezanih za te postupke jer su živjeli u Španjolskoj a on je morao putovati iz Španjolske u Hrvatsku radi vođenja tih postupaka. Njemu su odvjetnički troškovi i troškovi života "pojeli" iznosa od 1.700.000,00 maraka koji je dobio na ime naknade štete radi izgubljene zarade. Iako taj iznos zvuči puno danas bi to iznosilo oko 870.000,00 EUR. Na upit pun. tužitelja da pojasni "clausula rebus sic stantibus" koja je spominjana tijekom postupka odgovara da kada bi se napravilo financijsko vještačenje naknade štete od 01. ožujka 1999. pa nadalje onda bi se moglo zaključiti koliki dio ta nagodba pokriva, pogotovo ako bi se prvo uračunali troškovi uvjeta života od kada je nastradao 1971. pa do "kraja života", drugo bi bili troškovi odvjetnika nastali kod vođenja postupaka kao i troškovi za pravna mišljenja pravnih stručnjaka. Radilo se o velikim financijskim i psihičkim opterećenjima nastalih zbog vođenja postupaka uslijed ozljeđivanja. Zdravstveno osiguranje ostvaruje preko svoje supruge, a troškove je morao plaćati i privatno. Morao je ulagati u održavanje svog zdravlja. On nije vodio evidenciju koliko je trošio na održavanje svog zdravlja, vođenje postupaka. On smatra da mu iznosom od 1.700.000,00 maraka nije isplaćena primjerena naknada za uvjete života i liječenja. Na upit suda kako tumači odnosno kako je razumio čl. 4 odnosno "toga dana prestaje obveza Croatia osiguranja dan daljnju isplatu rente prema presudi Općinskog suda u Dubrovniku P-829/83", odgovara da je on razumio na način da za Croatia osiguranje u tom trenutku prestaje prethodna obveza ili obveza do tog momenta, mehanizam funkcionira na način da svaki put kada se donese nova renta prestaje obveza prethodne rente. Navodi da jest bio u dvojbi kako

tumačiti ovu izvansudsku nagodbu, naime Županijski sud je bio i naložio u svojoj odluci da se prvostupanjski sud očituje o značaju nagodbe, postoje dvije mogućnosti tumačenja odnosno po jednoj da ima pravo na podnošenje zahtjeva za povećanje rente a po drugoj da je tom izvansudskom nagodbom odlučeno o cjelokupnoj naknadi štete odnosno da ne može u budućnosti ništa više tražiti. Kada je potpisivao nagodbu on je bio u dvojbi što to znači za njega jer je smatrao da će tim iznosom moći otvoriti neki posao i investirao u nešto što bi mu omogućilo primjeren život. Tada je već bio svjestan da s tim iznosom nakon što plati dotadašnje sudske i odvjetničke troškove i vrati pozajmice da neće imati dovoljno sredstava za pokrenuti neki posao nego je taj iznos koristio za svakodnevni život svoje obitelji i sudske troškove koji su se nastavili gomilati. Na upit zam. pun. tuženika odgovara da jest točno da je po toj izvansudskoj nagodbi potvrdio da je u cijelosti namiren po svim svojim potraživanjima od Croatia osiguranja s osnove ozljeđivanja. Njega je neki od odvjetnika koji su ga zastupali držao u uvjerenju da će mu Croatia osiguranje isplatiti dotada nastale sudske i odvjetničke troškove i troškove života. On je s obzirom da 1985. do 1999. nije bila donijeta nikakva pravomoćna presuda te je on bio u strahu da i sljedećih godina neće biti donijeta odluka pa je bio u situaciji da prihvati bilo kakvu ponudu. Njemu je čak od strane Croatia osiguranja i prije nagodbe 1999. nuđeno nekih 2.200.000,00 maraka koju nije prihvatio znajući da kad plati sve troškove i dugove da neće imati dovoljno za daljnji život. Kasnije je pristao i na manje jer su mu bili takvi životni uvjeti. Da su mu tada ponudili i niži iznos bio bi ga prihvatio. Tužitelj želi istaknuti da Croatia osiguranje od njega potražuje iznos od oko 230.000,00 EUR na ime troškova sudskih postupaka koje s kamatama iznose sigurno oko 400.000,00 EUR. Croatia osiguranje je bila ispostavila račun za troškove za razdoblje od 1996. do 2014. oko 585.000,00 EUR a sud je bio "blag prema njemu" te je odobrio troškove 230.000,00 EUR. Smatra da ne postoji razlog da se žrtvi prometne nezgode ne bi nadoknadila sva šteta. Prema pravu EU osiguravajuća kuća ne bi imala pravo na naknađivanje troškova jer bi se time pretvorila iz institucije koja popravljaju štetu u instituciju koja radi štetu oštećeniku. Tu dolazi do sukoba interesa.

24. Tužitelj podneskom od 10. travnja 2026. i 20. travnja 2026 predlaže preotvaranje predmeta navodeći da praksa VSRH, Ustavnog suda i Suda EU isključuju osnovanost tuženikova prigovora izvansudske nagodbe i presuđene stvari upirući u čl.288 Direktive koja obvezuje sud na dosuđivanje potpune naknade štete žrtvi prometne nezgode kroz brz postupak kojim se štiti slabija strana u odnosu na profesionalne osiguravatelje i sprječava da bi dovedena u procesno nepovoljniji položaj. Poziva se na brojnu sudsku praksu.
25. Tuženik podneskom od 17. travnja 2026. protivi se preotvaranju glavne rasprave da isto predstavlja odugovlačenje postupka kao zlouporabu procesnih ovlaštenja.
26. Rješenjem suda od 22. travnja 2026. glavna rasprava je preotvorena jer je isto bilo potrebno radi dopune i razjašnjenja sukladno čl.305. ZPP-a.
27. Tužitelj podneskom od 12. svibnja 2026. predlaže donijeti privremenu mjeru - naknada neprijepornog dijela štete zbog gubitka zarade do dobi od 63 godine

sve zbog egzistencijalne ugroženosti i opasnosti nastanka nepopravljive štete.

28. Rješenjem od 10. lipnja 2026. sud je odbio prijedlog za određivanje privremene mjere, kao neosnovan, na koji je tužitelj izjavio žalbu, te koja je otpremljen na odlučivanje višem sudu.
29. Tužitelj podneskom od 16. lipnja 2026. preinačava tužbeni zahtjev (I.s.614-615) točkom I. isplaćivati tužitelju na ime naknade štete zbog gubitka zarade prvog časnika u njemačkom brodarstvu SBG šifre 7520 u razdoblju od 01. ožujka 1999. do 30. lipnja 2015. iznos od 1.239.185,78 EUR sa zateznim kamatama na pojedine godišnje iznose do isplate, točkom II. na ime naknade štete zbog gubitka njemačke mirovine i troškova uvjeta život a i liječenja primjerenih prouzročenim oštećenju zdravlja u razdoblju od 01. srpnja 2015. do 30. lipnja 2026. ukupni iznos od 396.000,00 EUR sa zateznim kamatama na pojedine godišnje iznose do isplate, tičkom III. na ime naknade štete zbog gubitka njemačke mirovine i troškova uvjeta život a i liječenja primjerenih prouzročenim oštećenju zdravlja u razdoblju od 01. srpnja 2026. pa nadalje isplaćivati 3.000,00 EUR mjesečno.
30. Rješenjem suda od 24. lipnja 2026. odbijeni su prijedlog tužitelja za upućivanje stranaka u postupak mirenja podnesen 08. siječnja 2024. godine kojem se tuženik usprotivio, pa nisu nastupili uvjeti za postupanje po čl.186 d.st.3. ZPP-a.
31. Rješenjem suda od 24. lipnja 2026. godine odbijena preinaka tužbe od 30. prosinca 2024 kojoj preinaci se tuženik usprotivio, a sud je nije prihvatio jer nije našao da bi bilo svrsishodno za odlučivanje u smislu čl.190. st.3. ZPP-a. Naime, tužitelj je tom preinakom- povećanjem iznosa zahtijevao naknadu štete i za ranije razdoblje odnosno od 01. ožujka 1999. godine pa do 31. prosinca 2024. godine o kojoj je djelomično pravomoćno odlučeno u postupku P-580/97.
32. Također, nije prihvatio ni preinaku tužbe od 16. lipnja 2026.godine kojoj se usprotivio tuženik, a koja je podnesena nakon zaključenja prethodnog postupka, a tužitelj nije dokazao da bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbeni zahtjev do zaključenja prethodnog postupka, niti to proizlazi iz stanja spisa, sve sukladno čl.190.st.2 ZPP-a.
33. Rješenjem od 24. lipnja 2026.odbijen prijedlog za upućivanje prethodnog pitanja Sudu EU. Prema ocjeni suda, u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke iz članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije za pokretanje postupka prethodnog pitanja.
34. Tužitelj smatra da je za odlučivanje u o tužbenom zahtijevu potrebno tumačenje prava EU osobito Direktive 2009/106/EZ o osiguranju od automobilske odgovornosti kao i načela djelotovitosti EU te postavlja pitanja

1. "treba li Direktivu 2009/103/EZ, u svjetlu načela djelotvornosti prava Europske unije, tumačiti na način da se protivi primjeni nacionalnih pravila i sudske prakse koje dovode do toga da žrtva prometne nesreće ne može ostvariti punu naknadu štete zbog gubitka zarade tijekom dugotrajnog razdoblja, uslijed procesnih ograničenja, troškova ili trajanja postupka", 2. " Je li nacionalni sud dužan izostaviti iz primjene nacionalna procesna pravila ukoliko njihova primjena dovodi do toga da pravo žrtve prometne nesreće na učinkovitu naknadu štete, zajamčeno pravom Europske unije, ostane praktički neostvareno?".

35. Predmet spora odnosi se na zahtjev za naknadu štete nastale uslijed tjelesnih ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi, pri čemu rješenje spora ovisi o utvrđenju odlučnih činjenica i primjeni relevantnih odredaba nacionalnog materijalnog prava. Sud smatra da odgovor na predloženo pitanje nije bitan ni nužan za donošenje odluke u ovom postupku jer se njime ne otvara dvojba o tumačenju ili valjanosti prava Europske unije koja bi bila odlučna za ishod spora. Visina i opseg naknade štete, kao i postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu, ocjenjuju se prema mjerodavnim odredbama nacionalnog prava i utvrđenom činjeničnom stanju.

36. Tužitelj podneskom od 13. srpnja 2026. podnosi prijedlog za ponovno otvaranje glavne rasprave "zbog teške povrede primjene prava EU i potpunog izostanka ključnih činjenica".

37. Tijekom glavne rasprave pregledane su:

- preslik osobne iskaznice Konstantin Zitinski Krajina (l.s. 6)
- presuda u ime naroda Općinskog suda u Zadru, posl. br. K-417/71 od 28. prosinca 1971. (l.s.7-8)
- početni liječnički izvještaj Jadranskom osiguravajućem zavodu od 23. lipnja 1971. (l.s.9-10)
- zaključni liječnički izvještaj FILIJALA od 08. studenog 1972. (l.s.11-12)
- nalaz i mišljenje od 26. lipnja 1973. (l.s.13-14)
- uvjerenje broj 02-653/4-1973.-oftalmološki nalaz i mišljenje, Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet Zagreb od 12. prosinca 1973. (l.s.15-17)
- zapisnik, posl. br. P-25/75 od 08. travnja 1975. ovjeren pred javnim bilježnikom Anđelkom Stanićem iz Dubrovnika, OV-9171/97 od 07. srpnja 1997 (l.s.18-21)
- nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka neuropsihijatra dr. Ivana Košuljandića od 28. svibnja 1997 (l.s.22-23)
- nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za oftalmologiju i prometnu oftalmologiju prof. dr. sc. Ante V. Fulgosi od 03. lipnja 1997. (l.s.24-25)
- nalaz neurološke ordinacije , prof dr. med. dr. sci. Dubravko Božičević pd 28. svibnja 1997. (l.s.26)
- povijest bolesti, Poliklinika za radiološku ultrazvučnu dijagnostiku dr. Ivan Drinković od 31. ožujka 1999. (l.s.27)
- nalaz neurološke ordinacije , prof dr. med. dr. sci. Dubravko Božičević od 16. travnja 1999. (l.s.28)
- nalaz neurološke ordinacije, prof. dr. sci. Vida Demarin od 20. travnja 1999. (l.s.29)

- nalaz psihologijske obrade Kliničkog bolničkog centra, Neurološka klinika medicinskog fakulteta Zagreb od 13. i 15. travnja 1999. (l.s.30)
- nalaz privatne ordinacije prof. dr. sc. Boris Vucelić, primarius od 28. siječnja 1998. (l.s.31)
- povijest bolesti privatna ordinacija opće medicine dr. med. Ivo Gregurić od 19. svibnja 1997. (l.s.32-33)
- dopis Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Dubrovnik od 09. lipnja 1997. (l.s.34)
- potvrda (l.s.36-37)
- potvrda broj 17/1998 Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik od 16. siječnja 1998. (l.s.38)
- svjedodžba o završenom ispitu Pomorska škola Dubrovnik od 24. lipnja 1964. (l.s.39)
- zapisnik ovjeren pred javnim bilježnikom Anđelkom Stanićem Ou-163/98 od 17. travnja 1998. (l.s.40)
- izjava ovjerenan pred javnim bilježnikom Lucija Carić iz Dubrovnika OV-1461/98 od 27. travnja 1998. (l.s.41)
- potvrda Veslački klub Neptun Dubrovnik od 04. svibnja 1989. (l.s.42)
- potvrda Viša tehnička mašinska škola Beograd od 12. prosinca 1968. (l.s.44)
- preslik vojne knjižice (l.s.46-47)
- svjedodžba Socijalistička Republika Hrvatska, Lučka kapetanija Dubrovnik od 15. travnja 1970. (l.s.48-49)
- ovlaštenje za vršenje poslova zvanja poručnik trgovačke mornarice, Socijalistička Federativna republika Jugoslavija, Republički komitet za pomorstvo, saobraćaj i veze SR Hrvatske Zagreb od 21. ožujka 1990. (l.s.50-51)
- dopisi HUGO STINNES ZWEIGNIEDERLASSUNG HAMBURG (l.s.52-58)
- ugovor o zapošljavanju od 28. listopada 1970. (l.s.59)
- potvrda HUGO STINNES ZWEIGNIEDERLASSUNG HAMBURG (l.s.60-62)
- dopis HUGO STINNES ZWEIGNIEDERLASSUNG HAMBURG (l.s.63-65)
- potvrda HUGO STINNES ZWEIGNIEDERLASSUNG HAMBURG (l.s.66-67)
- dopis Sveučilište u Dubrovniku od 09. srpnja 2020. (l.s.68)
- dopis od 15. ožujka 1990. (l.s.69-70)
- dopis od 09. siječnja 1997. (l.s.71-72)
- dopis od 18. ožujka 1996. (l.s.73-74)
- dopis od 13. ožujka 1997. (l.s.75-76)
- visina prosječne plaće za pomorce u dugoj plovidbi za oceanski ribolov od 13. ožujka 1997. (l.s. 77-80)
- dopunsko financijsko knjigovodstveno vještačenje stalnog sudskog vještaka mr. oec. Davor Banović od 20. siječnja 2014. (l.s.81-82)
- sudska praksa (l.s.83)
- e-mail prepiska (l.s.84-86)
- dopis od 09.lipnja 1997. (l.s.87-88)
- dopis od 18. veljače 1999. (l.s.89-90)
- oporezivanje pomoraca poreznog savjetnika Manfred Becker od 04. veljače 2014. (l.s.91-92)
- dopis Španjolskog veleposlanstva od 27. svibnja 1997. (l.s.93-94)
- dopis-zarade zapovjednika, Središnji ured, Sindikat pomoraca Hrvatske od 25. svibnja 2020. (l.s.95)
- dopis-zarade zapovjednika, Sindikat pomoraca Hrvatske od 04. veljače 2015. (l.s.96-97)

- sudska praksa (I.s.98-100)
- presuda u ime naroda P-1/77-89 od 10. listopada 1977. ovjerena pred javnim bilježnikom Iva Dujmović iz Zagreba od 23. lipnja 1997. (I.s.101-102)
- presuda i rješenje u ime naroda Vrhovnog suda RH broj GŽ-4637/1973-2 od 07. studenog 1974. (I.s.103)
- presuda u ime naroda Vrhovnog suda RH broj Rev-2029/1981-2 od 16. veljače 1982. (I.s.104)
- rješenje Okružnog suda u Dubrovniku P-55/76-65 od 09. srpnja 1976. (I.s.105-106)
- rješenje Višeg suda u Mostaru broj GŽ-1528/88 od 10. ožujka 1989. (I.s.107-109)
- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-542/94 od 20. travnja 1995. (I.s.110-113)
- rješenje Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu, PŽ-3430/95 od 27. veljače 1996. (I.s.114-115)
- šteta zbog gubitka zarade (I.s.116-1147)
- međupresuda i rješenje Općinskog suda u Zagrebu posl. broj P-580/97 od 23. lipnja 1997. (I.s.118-128)
- vansudska nagodba od 15. veljače 1999. (I.s.129-132)
- presuda Općinskog suda u Dubrovniku, P-307/97 od 04. ožujka 1999. (I.s.133-134)
- sudska praksa (I.s.135-146)
- iznos neto plaće 1. časnika ribolovno prerađivačkog broda SBG šifra 7520 (I.s.149-158)
- sudska praksa (I.s.172-261)
- naknada štete zbog izgubljene zarade izmjenom iznosa dosuđene kamate, prof. dr. Boris Vizner (I.s.271-273)
- podnesak tužitelj u predmetu P580/97 sa priložima (I.s.275-292)
- sudska praksa (I.s.297-304)
- dopis od 13. ožujka 1997. sa prosječnim zaradama (I.s.307-310)
- dopis od 05. lipnja 2019. s priložima (I.s.311-323)
- dopunsk nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mr. oec. Davor Banović od 20. siječnja 2014. (I.s.324-350)
- dopis FINA, RC Split, Podružnica Dubrovnik od 22. rujna 2023. (I.s.366-367)
- prijepis spisa K-417/71 (I.s.375-403)
- sudska praksa (I.s.414-430)
- preslik tužbe i presude iz P-307/97 (I.s.462-465)
- dokumentacija na njemačkom jeziku (I.s.482-486)
- kodeks poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike (I.s.489)
- pregled prosječnih zarada šifre -1. nautički oficir od 02. lipnja 2019. gdoine (I.s.526-533)
- dopis FINA, RC Split, Podružnica Dubrovnik od 31. ožujka 2026. (I.s.564)
- sudska praksa (I.s.568-572)
- potvrda o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika od 20. travnja 2026. (I.s.576)
- dopis FINA, RC Split, Podružnica Dubrovnik od 04. svibnja 2026. (I.s.586-587)
- potvrda ordinacija obiteljske medicine dr. med. spec. Nada Brailo od 12. lipnja 2026. (I.s.616)
- potvrda 617-618

- dopis Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Dubrovnik od 09.lipnja 1997. (l.s.619)
- dopis od 13. ožujka 1998. (l.s.620)

38. Sud je pregledao spise OGS ZGB P-580/97 i Općinskog suda u Zadru K-417/71.
39. Sud je saslušao parnične stranke i to tužitelja Konstantin Zitinski Krajina. Daljnje dokaze sud nije izvodio budući nisu bili potrebni za presuđenje (financijsko vještačenje).
40. Predmet ovog postupka zahtjev od 22. srpnja 2022. godine, eventualno kumulirani zahtjev od 25. veljače i 30. lipnja 2023. godine) je naknada štete s osnove izgubljene zarade tužitelja 1 čanika njemačkog broda od 01. travnja 2014. godine nadalje, odnosno naknade štete za izgubljenu mirovinu od 13. srpnja 2015. godine pa do 30. lipnja 2023. godine prema prihvaćenom preinačenom tužbenom zahtjevu od 30. ožujka 2023. godine naknada štete zbog izgubljene zarade nastale uslijed ozljeđivanja tužitelja kao supoutnika u vozilu i uništenja mogućnosti uobičajnog razvijanja i napredovanja 1. časnika na poziciji kapetana broda bilo koje namjene u razdoblju od 01. travnja 2014. godine pa do 30. lipnja 2022. godine odnosno eventualno kumulirani zahtjev za naknadu štete zbog gubitka mirovine tužitelja s navršenih 70. godina u razdoblju od 13. srpnja 2015. godine pa do 30. lipnja 2023. godine.
41. Među strankama je sporno je li tužitelj ostvaruje pravo na isplatu naknade štete zbog izgubljene zarade 1.časnika njemačkog broda u razdoblju 01. travnja 2014. godine do 30. lipnja 2022. godine, radi li se o presuđenoj stvari –prema presudi P-580/97.
42. Iz provedenog dokaznog postupka i priloženih isprava proizlazi:
- da je tužitelj ozljeđen u prometnoj nesreći i da mu je isplaćivana naknada zbog izgubljene zarade po presudi Općinskog suda u Dubrovniku P-1/77 ,
 - da je tužitelj pred Trgovačkim sudom u Zagrebu se vodio postupak P-542/94, radi neisplaćene rente i kapitalizirane iznos rente
 - od 1.01.1995 godine 2.761.246,98 DEM s zateznim kamatama, odnosno podredni na iznos od 619.476,03 DEM te kapitalizirani iznos rente od 1.142.318,46 DEM od 01.01.1995 pa do isplate, da je Trgovački sud u Zagrebu pod brojem P-542/94 donio presudu 20. travnja 1995. kojom je usvojen podredni zahtjev tužitelja, da je povodom žalbi tužitelja i tuženika Visoki trgovački sud donio rješenje PŽ-3430/95 od 27. veljače 1996. kojom je ukinuo presudu Trgovačkog suda u Zagrebu te da je u daljnjem postupku Trgovački sud u Zagrebu rješenjem P-1888/96 od 10. siječnja 1997. se oglasio stvarno nenadležnim i predmet ustupio Općinskom sudu u Zagrebu koji se nastavio voditi pod brojem P-580/97 te da je 23. lipnja 1997. donesena međupresuda i rješenje kojom je odlučeno o osnovanosti tužbenog zahtjeva, te se zastalo s odlukom o visini do pravomoćnosti međupresude i da je povodom žalbe upućen na Županijski sud u Zagrebu,

- da je u tom postupku 26. veljače 1999. tužitelj podneskom obavijestio sud da su stranke 15. veljače 1999. sklopile vansudsku nagodbu, da tužitelj povlači tužbu i odriče se tužbenog zahtjeva u cijelosti, ali da je nakon toga tužitelj podneskom od 19. travnja 1999. opozvao svoj podnesak od 26. veljače 1999. o povlačenju tužbe i odricanju tužbenog zahtjeva u cijelosti pa da je sud dana 21. veljače 2000. sud donio rješenje kojim je odlučeno da je opoziv tužitelja o povlačenju tužbe i odricanju tužbenog zahtjeva valjan.
- nadalje proizlazi da je povodom žalbi tuženika Županijski sud u Zagrebu donio rješenje GŽ-2755/00 od 26. veljače 2002. kojom je ukinuta međupresuda od 23. lipnja 1997. i rješenje od 21. veljače 2000.
- nadalje proizlazi da je tužitelj podneskom od 15. lipnja 1999. postavio tužbeni zahtjev na utvrđenje da je vansudska nagodba ništava a podneskom od 16. veljače 2000. zatražio od suda da donese odluku o izmjeni vansudske nagodbe da je tuženik obavezan naknaditi i daljnju štetu u visini od 4.869.576,50 DEM uz kamate i parnične troškove a predno da se utvrdi da je vansudska nagodba ništava i bez pravnog učinka te da se utvrdi da tužitelj ima pravo na naknadu daljnje štete a da je kasnije podnescima u postupku od 12. rujna 2002. i 22. prosinca 2004. predložio donijeti presudu kojom se traži isplata naknade štete na ime izgubljene zarade tražeći više da se odluči o valjanosti vansudske nagodbe od 15. veljače 1999.
- da je tužitelj je pokrenuo tužbu protiv tuženika koja se vodi pod P-1547/00 radi utvrđenja ništetnosti vansudske nagodbe koji je i spojen na predmet P-580/97 radi vođenja jedinstvenog postupka
- da iz izvansudske nagodbe sklopljene 15. veljače 1999. između tužitelja i tuženika ovjerene pred javnim bilježnikom Katicom Valić iz Zagreba dana 15. veljače 1999. proizlazi da je člankom 1 zajednički utvrđuju pred Općinskim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-580/97 vodi parnični postupak po tužbi Konstantina Zitinskog protiv Croatia osiguranja, radi naknade štete zbog izgubljene zarade u svezi s štetnim događajem od 19. lipnja 1971. godine kojim je Konstantin Zitirski postao tjelesno ozlijeđena žrtva kaznenog djela u prometu kao i da se pred Općinskim sudom u Dubrovniku, posl. broj P-307/97 vodi parnični postupak po tužbi Croatia osiguranja protiv Konstantina Zitinskog radi ukidanja rente koja je dosuđena presudom Općinskog suda u Dubrovniku, posl. broj P-829/83, da je člankom 2. ugovorne strane pristupaju sklapanju ove vansudske nagodbe u namjeri da cjelovito i konačno razriješe sporna pitanja, da se člankom 3. Croatia osiguranje tom nagodbom obavezuje Konstantinu Zitinskom isplatiti 1.800.000,00 DEM u roku od 8 dana od dana sklapanja ove nagodbe i to uplatu iznosa od 1.700.000,00 DEM na devizni račun Konstantina Zitinskog a uplatom iznosa od 100.000,00 DEM na devizni račun njegovog pravnog zastupnika dr. Ljubomir Valković, odvjetnik iz Zagreba, da člankom 4. Konstantin Zitirski izjavljuje da na dan kada Croatia osiguranje izvrši svoju obvezu iz čl. 3 nagodbe je u cijelosti namiren u svim svojim potraživanjima prema Croatia osiguranju s naslova naknade nematerijalne štete i materijalne štete, sudskih troškova, uključujući sudske pristojbe, troškovi vještačenja i zastupanja i s naslova svih drugih troškova te da tog dana prestaje i obveza Croatia osiguranja na daljnju isplatu rente prema presudi

Općinskog suda u Dubrovniku broj P-829/83. Nadalje proizlazi da je člankom 5. ugovoreno da kada Croatia osiguranje izvrši svoju obvezu iz članka 3. nagodbe da će Konstantin Zitisnki povući tužbu u parničnom postupku pred Općinskim sudom u Zagrebu pod posl. broj P-580/97 a da će isto učiniti Croatia osiguranje u parničnom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Dubrovniku pod posl. brojem P-307/97, te konačno člankom 6. su ugovorili da su sklapanjem i izvršenjem nagodbe ugovorne strane u cijelosti konačno uredile odnose o pitanjima na koje se odnosi te da se obje strane odriču prava pokretanja ma kakvog postupka radi ponovnog ili drugačijeg uređenja tih pitanja te da ta nagodba ne obvezuje Konstantina Zitinskog ako Croatia osiguranje svoju obvezu ne izvrši u roku od 3 dana. (l.s.129-132),

- da je konačno donesena odluka u P-580/97 od 05. ožujka 2014. godine kojom je toč. I odbijen tužbeni zahtjev na utvrđenje da su ništetne čl.4,5,6 izvansudske nagodbe, kao i da je dobiven tužbeni zahtjev za isplatu neisplaćene nakanade štete zbog izgubljene zarade u razdoblju od 25.05.1985 pa do 31. 12. 2013. godine iznos od 2.263.600,08 eura s neisplaćenim kamatama, za isplatu rente od 01.012014. pa do isplate, i isplatu neisplaćenog troška uz zatezne kamate od douđenja do isplate, a toč. II odbijen tužbeni zahtjev za poništenjem čl.4,5,6 izvansudske nagodbe, kao i da je dobiven tužbeni zahtjev za isplatu neisplaćene nakanade štete zbog izgubljene zarade u razdoblju od 25.05.1985 pa do 31. 12. 2013. godine iznos od 2.263.600,08 eura s neisplaćenim kamatama, za isplatu rente od 01.012014. pa do isplate i isplatu neisplaćenog troška uz zatezne kamate od dosuđenja do isplate,
- da je predmetna odluka potvrđena drugostupanskom presudom Županijskog suda u Zagrebu GŽ-4865/14 od 14. listopada 2014. godine, da je tužitelj izjavio reviziju koja je odbijena presudom Vrhovnog suda Rev-x539/2015 od 13. ožujka 2019. godine, kao i da je Ustavna tužba U-III-2019 /2019 od 08. travnja 2021. godine djelomično prihvaćena zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku i dodijeljena primjerena naknada od 39.900,00 kuna, dok je u preostalom dijelu odbijena.
- da je presudom Općinskog suda u Dubrovniku P-307/97 od 04. ožujka 1999. odbijen tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da s danom 30. travnja 1997. prestaje obveza tužiteljice Croatia osiguranje d.d. po pravomoćnim presudama Općinskog suda u Dubrovniku P-130/81 i P-829/83 da tuženiku Konstantinu Zitinskom plaća mjesečnu rentu na ime izgubljene zarade u iznosu od 7.544,56 kuna odnosno u iznosu dobivenom temeljem potvrde Atlantske plovidbe iz Dubrovnika o visini mjesečnih primanja prvog časnika plovidbe (l.s.133),

43. U smislu čl.1045. ZOO-a propisano je da tko drugome uzrokuje štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a u smislu čl. 1046. ZOO-a šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), spriječavanje njezinog povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Izvanugovorni odnos odgovornosti za štetu nastaje kada se kumulativno ispune pretpostavke odgovornosti za štetu (subjekti obveznog odnosa

odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost štetne radnje štetnika).

44. Prema odredbi čl. 196. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 – ZOO) (koja se valja primjeniti s obzirom na vrijeme nastanka prometne nezgode 1971. godine) sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može je na zahtjev štetnika smanjiti ili ukinuti ako se znatnije promijene okolnosti, koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke.
45. Prvenstveno, vezano za prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, kao i kasnije eventualno kumulirane tužbene zahtjeve tuženik prigovara da je o izgubljenju zaradi pravomoćno odlučeno na način da je sklopljena izvansudskom nagodbom iz 1999. godine odnosno presudom OGS u Zagrebu P-580/97 kojom je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev tužitelja.
46. Međutim, predmet ovog postupka prema (zahtjev od 22. srpnja 2022. godine, eventualno kumulirani zahtjev od 25. veljače i 30. lipnja 2023. godine) je naknada štete s osnove izgubljene zarade tužitelja 1 čanika njemačkog broda od 01. travnja 2014. godine nadalje, odnosno naknade štete za izgubljenju mirovinu od 13. srpnja 2015. godine pa do 30. lipnja 2023. godine) pa se ne može govoriti o presuđenoj stvari (res iudicata) jer se presuda u P-580/97 odnosila na prethodno razdoblje (do 31. prosinca 2013. godine), pa je odbijen prigovor presuđene stvari.
47. Iz provedenog dokaznog postupka i utvrđenog stanja proizlazi da je tužitelj sklapanjem izvansudske nagodbe 1999. godine prihvatio iznos od 1.800.000,00 DEM, koji mu je i isplaćen, a da je konačno tužebni zahtjev u predmetu P-580/97 pravomoćno odbijen. Dakle, tim postupkom su riješeni postupci vezani za naknadu štete zbog izgubljene zarade i rentu koju je do tada isplaćivao tuženik. Budući da je svrha naknade štete uspostava imovinskog stanja kakvo bi postojalo da štetni događaj nije nastupio, a ne stjecanje dvostruke koristi, tužitelj nema pravo na daljnju naknadu po istoj osnovi. Iz sadržaja izvansudske nagodbe proizlazi da su stranke njome uredile i konačno riješile pitanje naknade izgubljene zarade nastale zbog ozljeda zadobivenih u predmetnoj prometnoj nezgodi. Budući da je tužitelj prihvatio isplatu kao potpunu naknadu štete po toj osnovi, njegovo je potraživanje prestalo ispunjenjem odnosno nagodbom, slijedom čega ne može s uspjehom zahtijevati daljnju naknadu za istu vrstu štete. Tužitelj je nagodbu potpisao, a sud u postupku P-580/97 nije našao da bi odredbe nagodbe bile ništetne. Sud ne nalazi istinitim navod tužitelja u dijelu kada iskazuje da je bio u dvojbi o sadržaju nagodbe kao neuvjerljiv i nelogičan i suprotan sadržaju nagodbe. Stoga, nije u pravu tužitelj kada tvrdi da mu u tom postupku nije isplaćena potpuna naknada nastala zbog ozljeđivanja. Nisu točni ni tužiteljevi navodi o "neisplati štete" jer je tuženik isplatio tužitelju iznos od 1.700.000,00 DEM te iznos od 100.000,00 DEM u protuvrijednosti u kunama na račun tužiteljeva tadašnjeg punomoćnika kako proizlazi iz obrazloženja odluke P-580/97 od 05. ožujka 2014. godine.
48. Međutim, iako tužitelj u ovom postupku sam navodi da ne potražuje naknadu štete zbog promijenjenih okolnosti iz čl. 196. ZOO-a već naknadu stvarne štete nastale nakon prijašnje presude temeljem odredbi koje jamče naknađivanje stvarno nastale štete, sud je utvrđivao postojanje li eventualno pretpostavke iz čl. 196. ZOO-a za izmjenu rente. Naime, sud nalazi da je iznos buduće rente bio sadržan u iznosu koji je isplaćen tužitelju po izvansudskoj nagodbi a sve jer se i vodio postupak radi povećanja rente s osnove izgubljene zarade kako to proizlazi iz čl. 1 izvansudske nagodbe.

49. U smislu te odredbe zahtjev oštećenika za povećanje rente ubuduće postoji samo u slučaju bitno promijenjene okolnosti koji uzrokuju štetu koja prvotno nije bila predviđena. Pod opravdanim razlozima može biti pogoršanje zdravstvenog stanja (razvoj novih posljedica ozljede, povećanje invaliditeta, nastanak komplikacija koje prije nisu postojale) povećanje potreba oštećenika (potreba za stalnom njegom i pomoći druge osobe, skuplje liječenje, rehabilitacija ili lijekovi, nabava novih ortopedskih ili medicinskih pomagala, prilagodba stana ili vozila zbog pogoršanog zdravstvenog stanja) veći gubitak zarade (daljnje smanjenje radne sposobnosti, potpuni gubitak mogućnosti rada ako je ranije postojala djelomična radna sposobnost, smanjenje mogućnosti profesionalnog napredovanja zbog posljedica ozljede). Povećani troškovi života koji su izravno povezani sa štetom (povećanje troškova njege, medicinskih usluga ili pomagala koje oštećenik mora koristiti upravo zbog štetnog događaja.) ili nove okolnosti koje nisu postojale niti su se mogle predvidjeti (kasnije utvrđene trajne posljedice ili medicinske komplikacije koje nisu bile poznate u vrijeme određivanja rente).
50. U pravu je tužitelj kakda navodi da se nije mogao unaprijed odreći mogućih tražbina s osnove promijenjenih okolnosti (*clausula rebus sic stantibus*) za buduće. Izjava kojom se oštećenik unaprijed odriče prava zahtijevati povećanje rente zbog budućih, naknadno nastalih promijenjenih okolnosti u pravilu ne proizvodi pravni učinak, jer bi bila protivna prisilnim odredbama koje uređuju mogućnost izmjene rente kada se bitno promijene okolnosti na kojima je ona određena. Pravo na izmjenu rente zbog promijenjenih okolnosti postoji upravo zato što se buduće promjene ne mogu unaprijed predvidjeti niti konačno ugovorom isključiti. Stoga takva odredba je bez pravnog učinka jer je protivna prisilnim propisima. Međutim, činjenica je li se tužitelj valjano ili nevaljano odrekao tog prava nije pravno odlučujuća u ovom postupku, već jesu li dokazane okolnosti i ispunjene zakonske pretpostavke za izmjenu rente.
51. Tužitelj navodi da su mu zbog "troškova liječenja njege", uvjeta života i liječenja primjerenih prouzročenim oštećenju zdravlja povećani troškovi života, ali tijekom postupka nije dokazao postojanje, opseg i uzročnu vezu povećanih troškova života, troškova liječenja i troškova tuđe pomoći s njegovom ozljedom i oštećenjem zdravlja. Iako tužitelj u svom iskazu navodi da je njegovom slučaju od 2014., a i ranije došlo je do promjene zbog oštećenja zdravlja i godina života nije ponudio bilo kakav dokaz (npr. medicinsko vještačenje) iz kojeg bi proizlazilo da je nakon donošenja pravomoćne presude 2014. godine došlo do pogoršanja njegova zdravstvenog stanja kao posljedice ozljeda zadobivenih u predmetnoj prometnoj nezgodi.
52. Tužitelj navodi da su mu povećani troškovi iz zbog vođenja dugogodišnje parnice OGS ZG P-580/97. Međutim, taj trošak nikako ne predstavlja trošak nastao zbog promijenjenih okolnosti iz čl.196. ZOO-a. Naime, taj je postupak vođen po tužbi tužitelja radi povećanja rente s osnove izgubljene zarade i kojeg je tužitelj pravomoćno izgubio. Uz uvažavanje činjenice da je tužitelju zbog dugogodišnje

blokade računa troškovima iz izgubljene poarnice zasigurno otežan svakodnevni život, predmetni trošak je nastao zbog obveze plaćanja troškova postupka kojeg je tužitelj pravomoćno izgubio jer je njegov tužbeni zahtjev bio neosnovan. Stoga nikako ne stoji tužiteljevo tumačenje da taj trošak predstavlja tužiteljevu štetu zbog promijenjene okolnosti.

53. Tužitelj osporava da je ranijom odlukom P-580/97 bilo odlučeno o renti tužitelja. Međutim, iz sadržaja i obrazloženja te odluke jasno je da je iznos buduće rente (koju je potraživao od 01.03.1993 nadalje, uz neisplaćenu razliku štete od 01.01.1985 do 28.04.1994. u postupku pred Okružnim privrednim sudom u Zagrebu P-542/94 koji je naknadno prešao pred Općinski građanski sud u Zagrebu P-580/97) sadržana u iznosu izvansudske nagodbe od 1.700.000,00 DEM i 100.000,00 eura odnosno da je tužitelj svojim potpisom na izvansudskoj nagodbi pristao na ponuđeni iznos. Nadalje s obzirom da je opozvao svoju izjavu o odricanju prema nagodbi, sud je odlučivao o tužbenom zahtjevu i konačno ga pravomoćno odbio jer tužitelj nije dokazao da je imao uvjete za stjecanje njemačkog državljanstva koje je bilo uvjet za ostvarivanje prava na iznos naknade štete zbog izgubljene zarade kapetana njemačkog broda. Sud nalazi da je tužitelj bio namiren u cijelosti i za te iznose.
54. Činjenica da je tužitelj u međuvremenu ostvario uvjete za mirovinu (napunjenih 65 godina života) također ne predstavljaju promijenjene okolnosti u smislu čl.196. ZOO-a jer pravo na tu rentu ovisi o zdravstvenom stanju i potrebama oštećenika, a ne o njegovu radnom ili mirovinskom statusu.
55. Stoga nisu ispunjene pretpostavke za izmjenu pravomoćno utvrđenog prava na rentu (kroz izvansudsku nagodbu i pravomoćnu presudu P-580/97 od 05. ožujka 2014. godine) primjenom načela *clausula rebus sic stantibus*, budući da izostanak novih, bitno promijenjenih okolnosti isključuje mogućnost preispitivanja već pravomoćno uređenog pravnog odnosa. Stoga sud zaključuje da nisu nastupili uvjeti za izmjenu rente.
56. Također nije tvrdio niti dokazao postojanje bilo kojih drugih novih okolnosti koje bi nastupile nakon pravomoćnog odlučivanja i koje bi mogle utjecati na opseg štete ili visinu dosuđene rente i opravdavale izmjenu rente za buduće razdoblje primjenom načela *clausula rebus sic stantibus*. Naime, od sklapanja izvansudske nagodbe nije došlo do bitnih i nepredvidivih promjena koje bi utjecale na opseg štete ili visinu izgubljene zarade tužitelja. Sve okolnosti koje su bile odlučne za utvrđenje rente postojale su i bile su poznate strankama u trenutku sklapanja nagodbe te su upravo na njima utemeljena prava i obveze ugovornih strana. Pravomoćna presuda proizvodi učinak presuđene stvari te obvezuje stranke i sud, pa se o istom zahtjevu ne može ponovno odlučivati, osim ako su nakon njezina donošenja nastupile nove, bitne i trajne okolnosti koje opravdavaju izmjenu rente, što također u ovom postupku nije dokazano. Sama činjenica da tužitelj smatra kako bi mu pripadala viša renta ili drukčija procjena štete ne predstavlja novu okolnost koja bi opravdavala izmjenu već ugovorenog ili pravomoćno utvrđenog prava.

57. Stoga je valjalo odbiti tužbeni zahtjev i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev i odlučiti kao u toč. I I II izreke presude.

58. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154 st. 1. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a i čl. 163. ZPP-a, pa je osnovan trošak tuženika za zastupanje po odvjetniku sukladno vrijednosti predmeta spora (286.500,00 eura) za: sastav odgovora na tužbu od 28. listopada 2022. 4310 b (Tbr.8. toč. 1 OT-a), za sastav podneska od 20. veljače 2023., 14. lipnja 2023., 02. listopada 2025. za svako po 4310 b (Tbr.8/1 OT-a), za pristup na ročišta na kojima se raspravljalo od 01. ožujka 2023., 20. siječnja 2025., 01. srpnja 2025., 24. ožujka 2026. i 24. lipnja 2026. godine, za svako po 4310 b (Tbr.9 toč.1 OT-a), za ostala ročišta 06. listopada 2025., 16. siječnja 2026, za svako 50 % od 4310 bodova (Tbr. 8/2 OT-a), uz vrijednost 1 boda od 2,00 eura ukupno 43.100 bodova, uz vrijednost 1 boda od 2,00 eura, 86.200,00 eura, sve uvećano za 25 % PDV-a, ukupno 107.750,00 eura. pa je odlučeno kao u toč. II izreke presude.

59. Odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troškova za sastav podnesaka od 29. studenog 2024., 16. prosinca 2024., 15. srpnja 2025., za svaki zatraženo po 19.260,00 eura, ukupno 72.225,00 eura jer isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, pa je odlučeno kao u toč. III izreke.

U Dubrovniku, dana 24. srpnja 2026. godine

Sutkinja

Petronela Jakobušić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DN-a:

- tužitelju, po punomoćniku
- tuženiku, po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-376e2**

Kontrolni broj: **0b094-1cfe3-c1618**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.